

que pertinet apophthegma Cosmi Florentini Ducis: à un Principe non conviene ambier l'excellenza de titoli, sopra gli altri; ma che deve contentarsi della possanza, in vece di titolo. Et indè etiam absonus est Leonhardus Aretinus, qui *Epistolar. lib. 6. fol. mihi 265.* Germanos ridet, quòd Regem vocant antè coronationem, qui post coronationem indigitatur Imperator. Non enim proprietas, sed usus horum vocabulorum est spectandus. Quemadmodum autem quidam Reges sunt re, non nomine: ita vicissim Reges quidam sunt nomine, non re: qui nimirum alium observant superiorem, qui nihil habent, quod non alterius nexu atque mancipio teneatur: quales etiam hodiè num, aliqui sunt, & olim quamplurimi fuerunt. Bodinus 1. *de Republica cap. 9. num. 144. &c.* Vincentius Chabotius, 1. *Disput. 12.* & Ego infra, in *Discursu de statu Reipublica subalterno.* Sunt nempè Reges, quos Reges subditos nominant nostrates: qui licèt Regalia usurpent, non tamè ea jure proprio habent, & nec idè vocari possunt Jura Majestatis. Sixtinus, *de Regalibus, libr. 1. cap. 4. num. 18.* Peregrinus, *de iure fisci, cap. 2. num. 53.* Pruckhmannus, *de Regalibus, 4. num. 16.* Obrechtus, *Disputat. de Regalib. thes. 20. 26. & seqq.* Et tales Reges sunt, qui ab Imperatore creantur, quibusque Imperator Regna in Feudum concedit: quo nomine hodiè Imperio Romano adhuc obligatus est Bohemiæ Rex, & olim tales itidem fuisse feruntur, Daniæ, Poloniæ, aliique Reges multi.

II. Monarchæ olim Tyranni fuerunt vocitati: à fastu & pompâ. licet non perperam hanc vocem alij à Tyrijs derivent. Phænices enim sive Tyrij, non in Græciam modò, ut vetustissima Cadmi memoria docet, & in Hispaniam universam (ut auctor est Varro) sed & interiectam Italiam perlustrarunt, inibi que Imperium obtinuerunt. Et in hunc sensum aptissima sunt Esaia Prophetæ verba: qui inter titulos insignes, quibus Tyrum ornat, eam adpellat coronam imponentem suis תִּירֵי Nicolaus Fullerus, *Miscell. Theologic. libr. 1. cap. 11. & libr. 4. cap. 11.* Rex dicitur à regendo, seu potius à recto: undè etiam Rector originem indubiè sumit. (Rego, Rexi, Rectum) Rego, à Regula; & utrumque à Recto. Rectum autem idem est, quod æquabile, vel unum; undè simplex & rectum conjunguntur: *Recht vnd Schlecht/oder Eben.* Consonat ferè Germanicū Richter à Recht (quia rectum intendit, & partes à viâ justitiæ exorbitantes, in ordinem redigit) & *Richten* nihil aliud est, quàm *Recht vnd Eben machen.* *Rechten* est de jure controversare, & rectum seu æquum quærere. Alludit, censente Andr. Helwigio, in *origin. dict. on. Germanicar.* Hebraicum גָּרַח garach: ordinavit, disposuit, direxit. Germanicum *Rönig* à potestate